

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Pc/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419202772
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6419202772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v právnej veci navrhovateľky I. T., T.. XX.XX.XXXX, U. H. Š.. C.M. XXX/X, XXX XX Ž. T. R., v konaní zastúpená: Špireková & partners, spol. s r. o., so sídlom AK Nám. Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811 proti osobe povinnej z vyživovacej povinnosti Z. T., T.. XX.XX.XXXX, U. H. Z.. T.S. XXXX/X, XXX XX F., v konaní zastúpený JUDr. Anna Malčeková, so sídlom AK Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, IČO: 42 309 352, o návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Súd vyživovaciu povinnosť Z. T., T.. XX.XX.XXXX D. I. T., T.. XX.XX.XXXX, naposledy upravenú rozsudkom okresného súdu Žiar nad Hronom 7P/26/2014-22 zo dňa 22.09.2014 z v y š u j e zo sumy 130,- € mesačne na sumu 200,- € mesačne počnúc dňom 20.08.2019, ktoré zvýšené výživné je osoba povinná z vyživovacej povinnosti zasielať k rukám navrhovateľky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 20.08.2019 do 15.10.2019 spolu vo výške 128,70 € je osoba povinná z vyživovacej povinnosti p o v i n á zaplatiť navrhovateľke v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- € mesačne splatných spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky z a m i e t a.

Týmto sa m e n í Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7P/26/2014 - 22 zo dňa 22.09.2014 vo výroku o výživnom pre navrhovateľku.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka prostredníctvom splnomocneného advokáta návrhom zo dňa 20.08.2019 sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti voči osobe povinnej z vyživovacej povinnosti (otec navrhovateľky) a žiadala zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 130,- € mesačne na sumu 500,- € mesačne počnúc dňom podania návrhu na začatie konania. Návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti dôvodila tým, že od času poslednej úpravy výšky vyživovacej povinnosti uplynula doba piatich rokov, navrhovateľka dovŕšila plnoletosť, naďalej pokračuje v štúdiu na strednej odbornej škole a zárobkovo nie je činná, výživou je odkázaná naďalej na svojich rodičov. Navrhovateľka označila ako podstatnú okolnosť, pre ktorú sa domáha zvýšenia vyživovacej povinnosti, jej nepriaznivý zdravotný stav v dôsledku čoho jej vznikajú i zvýšené výdavky na zabezpečenie svojich potrieb.

2. Osoba povinná z vyživovacej povinnosti (otec navrhovateľky) nesúhlasil s návrhom na zvýšenie vyživovacej povinnosti v rozsahu uplatňovanom navrhovateľkou. Tvrdil, že reálne nie je v jeho

schopnostiach a možnostiach prispievať výživným, ktoré navrhovateľka požaduje, uviedol, že okrem navrhovateľky mu svedčí zákonná vyživovacia povinnosť voči ďalším dvom maloletým deťom, ktoré pochádzajú z jeho terajšieho partnerského vzťahu, nedosahuje príjem a jeho majetkové pomery nie sú také, aby bol schopný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 500,- € a sponchybnil tiež prezentované nevyhnutné výdavky navrhovateľky na pokrytie svojich potrieb ako tieto deklarovala v písomnom návrhu na začatie konania.

3. V rámci rozhodovania súd realizoval dokazovanie výsluchom navrhovateľky a osoby povinnej z vyživovacej povinnosti, oboznámil sa s listinnými dôkazmi ako boli súdu predložené účastníkmi konania a to deklarovanými nevyhnutnými mesačnými výdavkami navrhovateľky, potvrdením o príjme matky navrhovateľky, potvrdením o príjme osoby povinnej z vyživovacej povinnosti, deklarovanými výdavkami osoby povinnej z vyživovacej povinnosti, oboznámil sa s majetkovými pomermi rodičov navrhovateľky, s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 7P/26/2014 a 8P/96/2008 a zistil tento skutkový stav veci:

4. Prvotná úprava práv a povinností rodičov k v minulosti maloletej navrhovateľke bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 8P/76/2000 - 8 zo dňa 16.05.2000. Následne v konaní 8P/96/2008 rozsudkom zo dňa 29.04.2008 došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti osoby povinnej z vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke na sumu 900,- Sk. Posledná úprava výšky vyživovacej povinnosti osoby povinnej z vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 7P/26/2014 zo dňa 22.09.2014 a výživné bolo ustálené na sumu 130,- € mesačne počnúc mesiacom september 2014. Navrhovateľka v čase posledného rozhodovania ohľadom výšky vyživovacej povinnosti bola maloletou a navštevovala základnú školu v mieste svojho trvalého bydliska. V čase posledného rozhodovania príjem matky navrhovateľky predstavoval sumu 365,- € príjem osoby povinnej z vyživovacej povinnosti (otca navrhovateľky) bol na úrovni 900,- € mesačne. Navrhovateľka poukazovala na skutočnosť, že od času posledného rozhodovania nielen dovŕšila plnoletosť, ale podstatne sa jej zhoršil zdravotný stav, boli u nej diagnostikované klinické prejavy respiračnej alergie, histamínovej intolerancie, migrény bez aury, epileptický syndróm, ako i nedostatok vitamínu D a tiež zdravotné problémy súvisiace s chrupkami kĺbov v dôsledku čoho je pri uvedených diagnózach potrebné užívanie niekoľko druhov liekov, užívanie rôznych zdravotníckych pomôcok, ako ortopedická obuv, ortopedické vložky, ortézy, goliere, hrejivé náplaste. Vyživovacia povinnosť, ktorú si plní aktuálne otec voči navrhovateľke, podľa navrhovateľky nie je zďaleka postačujúca na pokrytie všetkých nevyhnutných výdavkov navrhovateľky práve v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu. Ďalej navrhovateľka návrh dôvodila tým, že pokračuje v štúdiu na strednej odbornej škole mimo miesta svojho trvalého bydliska v meste T. H. a je študentkou tretieho ročníka v dôsledku čoho jej vznikajú výdavky za účelom cestovného, pokrytie potrieb v súvislosti so štúdiom. Navrhovateľka poukazovala tiež na to, že v dôsledku svojho ochorenia s chrupkami má možnosť absolvovať i nové liečebné metódy, tzv. regeneráciu magnetoterapiou, avšak takáto liečba je pre ňu finančne nedostupná vzhľadom na skutočnosť, že výživou je odkázaná naďalej na svojich rodičov. Tiež zdôraznila, že finančne v takejto situácii navrhovateľke vypomáha rodina, matka, stará matka, teta a otec o ňu nejaví žiadny záujem.

Osoba povinná z vyživovacej povinnosti nesúhlasila s uplatňovaným nárokom navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti v rozsahu 500,- € mesačne. Argumentujúc tým, že z príjmu na úrovni 1300,- € si plní otec navrhovateľky ďalšie dve zákonné vyživovacie povinnosti voči maloletým nezaopatreným deťom a to maloletej U. T., T. XXXX Z. I. D. T., T. XXXX, ktoré pochádzajú z jeho terajšieho vzťahu s D. R.. Otec uviedol, že si je vedomý zákonnej vyživovacej povinnosti a navrhol navrhovateľke prispievanie zvýšeným výživným v sume 190,-€ mesačne. Obdobne ako matka deklaroval svoje pravidelné mesačné výdavky a uviedol, že ako otca ho navrhovateľka odmieta, pričom potvrdil tvrdenia navrhovateľky o tom, že vzťah medzi navrhovateľkou a ním je vážnym spôsobom narušený.

5. Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine (Zák. č. 36/2005 Z. z.) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie sú nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliada súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

6. Súd zhodnotil výsledky dokazovania a konštatuje, že nepochybne od času poslednej úpravy výšky vyživovacej povinnosti osoby povinnej z vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľky ako i rodičov navrhovateľky. Od poslednej úpravy uplynula doba piatich rokov a navrhovateľka dovŕšila plnoletosť. Už len v dôsledku prirodzeného fyzického vývoja došlo k zvýšeným výdavkom na pokrytie potrieb navrhovateľky. Navrhovateľka lekáorskými potvrdeniami deklarovala svoj nepriaznivý zdravotný stav v dôsledku, ktorých nepochybne dochádza i k zvýšeným výdavkom u navrhovateľky pri zabezpečovaní jej potrieb. Za účelom preukázania mesačných výdavkov, ktoré podľa navrhovateľky predstavujú mesačne sumu 600,- €, predložila listinné dôkazy o výške nákladov na zabezpečovanie potrieb bývania, úhrada nájomného, elektrickej energie, internetu, kredit telefónu, predložila potvrdenia preukazujúce výdavky v súvislosti so zakupovaním bežných potravín, potvrdenia o zakupovaní cestovných lístkov z miesta svojho bydliska do miesta štúdia. Predložila potvrdenia, ktorými preukazovala zakupovanie jednak medikamentnej liečby a tiež potvrdenia o zakupovaní výživových doplnkov. Ďalej deklarovala tiež jednorazové výdavky, ktoré však subsumovala do výdavkov mesačných, ako zubné ošetrovanie, zakupovanie obuvi a oblečenia a tiež úhrada poplatku za dioptrické okuliare. Súd však ustálil takto deklarované výdavky u navrhovateľky v rozsahu 360,- € mesačne a nie 600,- € mesačne ako sa snažila súdu preukázať navrhovateľka. I osoba povinná z vyživovacej povinnosti okrem preukázania príjmu a osobných a majetkových pomerov, osvedčovala nevyhnutné výdavky na pokrytie svojich potrieb v súvislosti s bývaním vo výške 174,- €, úhradou elektrickej energie, stravy, PHM, internet, oblečenie, poisťky, úhrada úverov ako i výdavky so zabezpečovaním potrieb ďalších maloletých detí, ku ktorým osobe povinnej z vyživovacej povinnosti, okrem navrhovateľky, svedčí zákonná vyživovacia povinnosť. Súd i z potvrdenia o príjme matky navrhovateľky mal za preukázané, že táto je aktuálne nezamestnanou ako čiastočný invalidný dôchodca, je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 129,- € mesačne.

7. Súd konštatuje, že zákonná vyživovacia povinnosť osoby povinnej z vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke, napriek dovŕšeniu plnoletosti navrhovateľky, naďalej trvá. Navrhovateľka nie je zárobkovo činná. Je študentkou tretieho ročníka strednej odbornej školy a výživou je odkázaná naďalej na svojich rodičov. Bezpochyby od času posledného rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov jednak u navrhovateľky ako i oboch rodičov navrhovateľky. Zmena pomerov u navrhovateľky spočíva v prirodzenom fyzickom vývoji, dovŕšení plnoletosti, s tým súvisiacimi sa zvýšenými nákladmi na zabezpečenie potrieb a v neposlednom rade zvýšené výdavky u navrhovateľky vznikajú i v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu. Taktiež k zmene pomerov došlo na strane otca navrhovateľky (osoby povinnej z vyživovacej povinnosti), ktorému svedčia okrem navrhovateľky ďalšie dve zákonné vyživovacie povinnosti voči maloletým nezaopatreným deťom, a to maloletej U. T. a maloletej D. T.. Partnerka otca navrhovateľky, matka vyššie uvedených maloletých detí je aktuálne na riadnej rodičovskej dovolenke a jej príjem tvorí rodičovský príspevok. Matka navrhovateľky, s ktorou navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti spolu s ďalšími dvomi súrodencami, je čiastočnou invalidnou dôchodkyňou a jej príjem predstavuje len invalidný dôchodok vo výške 129,- € mesačne. Majetkové pomery oboch rodičov navrhovateľky sú identické. Otec navrhovateľky i matka navrhovateľky sú vlastníkami 3-izbových bytov, otec v meste Zvolen, matka v meste Žiar nad Hronom, ktoré nehnuteľnosti využívajú za účelom zabezpečenia bývania pre seba ako i ďalších členov svojich domácností.

8. Vzhľadom na príjem otca navrhovateľky, ako i nevyhnutné výdavky na strane navrhovateľky, súd ustálil výšku vyživovacej povinnosti v rozsahu 200,- € mesačne s tým, že je v reálnych možnostiach a schopnostiach osoby povinnej z vyživovacej povinnosti poskytovať výživné v takejto výške a to i za situácie, že otec navrhovateľky má zároveň ďalšie vyživovacie povinnosti k dvom maloletým deťom, ktoré sú v jeho osobnej starostlivosti. Súd, i keď zohľadnil skutočnosť, že otec sa stará o ďalšie dve maloleté deti, vzhľadom na príjem, ktorý dosahuje u aktuálneho zamestnávateľa (1.300,- € mesačne) ako i vzhľadom na jeho odôvodnené výdavky je schopný plniť si voči navrhovateľke vyživovaciu povinnosť v sume 200,- € mesačne.

Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu má prednosť pred ostatnými výdavkami, avšak súd nezistil na strane osoby povinnej z vyživovacej povinnosti existenciu výdavkov, ktoré nie sú nevyhnutné. I keď súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti zohľadňuje osobnú starostlivosť rodiča o dieťa (vykonáva osobnú starostlivosť o navrhovateľku matka), zákonná vyživovacia povinnosť svedčí obom rodičom. Súd akceptuje, že matka navrhovateľky je čiastočnou invalidnou dôchodkyňou a jej príjem predstavuje 129,- € mesačne s tým, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u matky navrhovateľky bola určená na 45 %. Daná okolnosť však neznamená sama o sebe, že matka si nemôže usporiadať svoje osobné a majetkové pomery tak (získanie vhodnej práce), aby i ona primeraným spôsobom bola schopná plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke.

9. S odkazom na vyššie uvedené, preto súd ustálil výšku vyživovacej povinnosti osoby povinnej z vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke na sumu 200,- € mesačne, a to odo dňa podania návrhu na začatie konania do budúcnosti.

Súd súčasne umožnil otcovi zročné výživné, výška ktorého predstavuje rozdiel medzi plnením si vyživovacej povinnosti v rozsahu 130,- € mesačne a určenou výškou vyživovacej povinnosti 200,- € mesačne, ktoré vzniklo za obdobie od podania návrhu na začatie konania do dňa rozhodnutia, uhradiť formou pravidelných 20,- € mesačných splátok, ktoré je povinný uhrádzať spolu s bežným výživným a to až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky, pokiaľ sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti v rozsahu 500,- € ako nedôvodný zamietol. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti v takomto rozsahu, nie sú splnené zákonné podmienky, nie je v reálnych možnostiach a možnostiach otca navrhovateľky vzhľadom na osobné a majetkové pomery, prispievať výškou vyživovacej povinnosti, ktorú navrhovateľka požadovala, navyše otcovi svedčia ďalšie dve zákonné vyživovacie povinnosti voči nezaopatreným maloletým deťom, ktorú skutočnosť súd pri rozhodovaní zohľadnil.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Proti dohode rodičov vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktorú súd rozsudkom schválil, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (EP).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní. Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.